

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του σχεδίου Νόμου «περί αύξήσεως του μισθού των δικαστικών λειτουργών, των δημοσίων υπαλλήλων πολιτικών και στρατιωτικών, των υπαλλήλων των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου των συντάξεων του Δημοσίου και ρυθμίσεως συναφών τινων θεμάτων».

Πρός την Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ἡ διεθνῶς ὑφισταμένη εἰσέτι νομισματικὴ ἀστάθεια καὶ ἡ ἐντεθεὴν ἐπελθούσα ἀνύψωσις τῶν τιμῶν εἰς διάφορα εἶδη καταναλώσεως εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν μείωσιν τῆς ἀγροαστικῆς δυνάμεως τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ἐν γένει ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων.

Πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω διασαλευθείσης ἰσορροπίας μεταξὺ τιμῶν καὶ μισθῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς περαιτέρω βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν κρατικῶν λειτουργῶν ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ἀκολουθουμένης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κοινωνικῆς πολιτικῆς καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἀπομένοντος μετὰ τὰς ἐπιβαλλομένας δαπάνας διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀμυντικῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας, ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν χορήγησιν αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων τοῦ δημοσίου ἐν γένει καὶ δὴ εἰς ποσοστὸν μεγαλύτερον διὰ τοὺς ὑπαλλήλους κατωτέρων βαθμῶν καὶ μικρότερον διὰ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους.

— Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κατήρτισε τὸ ὑποβαλλόμενον πρὸς ψήφισιν σχέδιον νόμου διὰ τοῦ ὁποίου λαμβάνονται τὰ κάτωθι μέτρα διὰ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ συνταξιούχους τοῦ Δημοσίου ἐν γένει.

α) Παρέχεται ποσοστιαία αὐξήσις ἐπὶ τῶν μισθῶν καὶ συντάξεων τούτων ἀπὸ 10% ἕως 15%, ἀναλόγως βαθμοῦ ἢ ποσοῦ μισθοῦ ἢ συντάξεως, εἰς δύο δόσεις, τοῦ μεγαλύτερου ποσοστοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὰ χαμηλότερα εἰσοδήματα.

β) Ἀναγνωρίζεται ἡ πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία ὁ χρόνος τῆς στρατιωτικῆς θητείας (ὑπηρεσία κληρωτοῦ) καὶ διὰ τοὺς συνταξιούχους ὡς τοῦτο ἐγένετο καὶ διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλους.

γ) Παρέχεται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ συνταξιούχους ἡ εὐχέρεια πρὸς ἀπόληψιν ἐπιδομάτων ἑορτῶν καὶ ἀδείας ἐκ περισσοτέρων τῆς μιᾶς πηγῶν, αἰρομένης τῆς μέχρι σήμερον ὑφισταμένης περὶ τοῦτου ἀπαγορεύσεως.

δ) Χορηγεῖται καὶ εἰς τοὺς συνταξιούχους τὸ ἐπίδομα λόγω οἰκογενειακῶν βαρῶν τὸ ὅποιον παρεσχέθη ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1976 εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ δημοσίους ὑπαλλήλους.

Εἰδικώτερον, ἐπὶ τῶν ἐπὶ μέρους διατάξεων τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου νόμου ἀναφέρονται τ' ἀκόλουθα :

1. Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 αὐξάνονται οἱ κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1976 βασικοὶ μισθοὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν γένει, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, τῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου τῶν πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ἐξομοιούμενων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀποδοχάς, τῶν μὴ μονίμων θεραπευτῶν ἰατρῶν τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, τῶν ἱατρῶν τῶν Ἀγροτικῶν Ἱατρειῶν, Ἱγειονομικῶν Σταθμῶν καὶ Κινητῶν Ἱγειονομικῶν Μονάδων, τῶν θεραπευτῶν τῶν ἀναπήρων καὶ τῶν ὀργάνων τῆς Ἀγροφυλακῆς ὡς ἀκολουθῶς :

α) Κατὰ 7,5% ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977 καὶ κατὰ ἕτερον 7,5% ἀπὸ 1ης Μαΐου 1977 διὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ 12ου μέχρι καὶ τοῦ 6ου βαθμοῦ τακτικούς ὑπαλλήλους, τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ὁποίων ὁ βασικὸς μηνιαίος μισθὸς δὲν ὑπερβαίνει τὸν μισθὸν τοῦ 6ου βαθμοῦ τῆς διοικητικῆς ἱεραρχίας, ὡς καὶ τοὺς μέχρι καὶ τοῦ 5ου βαθμοῦ ἀνθυποασπιστοῦ στρατιωτικούς ἐν γένει.

β) Κατὰ 6% ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977 καὶ κατὰ ἕτερον 6% ἀπὸ 1ης Μαΐου 1977, διὰ τοὺς ἐπὶ βαθμοὺς 5ου καὶ 4ου τακτικούς ὑπαλλήλους, τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ὁποίων ὁ βασικὸς μηνιαίος μισθὸς εἶναι ἀνώτερος τοῦ μισθοῦ τοῦ 6ου βαθμοῦ καὶ δὲν ὑπερβαίνει τὸν μισθὸν τοῦ 4ου βαθμοῦ τῆς διοικητικῆς ἱεραρχίας ὡς καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ 5ου βαθμοῦ τοῦ Ἀνθυπολοχαγοῦ ἕως καὶ Λοχαγοῦ στρατιωτικούς ἐν γένει.

γ) Κατὰ 5% ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977 καὶ κατὰ ἕτερον 5% ἀπὸ 1ης Μαΐου 1977, διὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ 3ου καὶ ἄνω τακτικούς ὑπαλλήλους, τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ὁποίων βασικὸς μηνιαίος μισθὸς εἶναι ἀνώτερος τοῦ μισθοῦ τοῦ 4ου βαθμοῦ τῆς διοικητικῆς ἱεραρχίας τοὺς ἀπὸ τοῦ 3ου βαθμοῦ τοῦ Ταγματάρχου καὶ ἄνω στρατιωτικούς ἐν γένει, τοὺς λειτουργοὺς τῆς τακτικῆς, διοικητικῆς καὶ φορολογικῆς διακιοσύνης, τὸ κύριον προσωπικὸν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, τοὺς Ἱατροδικαστὰς, τοὺς Καθηγητὰς καὶ Ἰρηνητὰς τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων καὶ τοὺς Καθηγητὰς τῶν Σχολῶν Ὑπομηχανικῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου.

Κατὰ τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω ποσοστὰ ἀναλόγως βαθμοῦ αὐξάνονται αὐτομάτως καὶ αἱ ἐκ τοῦ δημοσίου καταβαλλόμεναι συντάξεις, αἱ κανονιζόμεναι βάσει βαθμοῦ καὶ μισθοῦ ἐνεργείας τῆς διοικητικῆς ἱεραρχίας.

Ὅριζεται ὡσαύτως (παρ. 2) ὅτι τῆς αὐτῆς αὐξήσεως θ δικαιωθῶν, ἀναλόγως ὕψους βασικῶν μισθῶν καὶ αἱ ἐκτακτικὲς ἐπὶ σχέσει ἐργασίας Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ὑπάλληλοι τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου τῶ ὁποίων αἱ ἀποδοχαὶ δὲν ἔχουν ρυθμισθῆ κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς καίμενης ἐργατικῆς νομοθεσίας προβλεπομένην διαδικασίαν.

Δηλώνεται διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ἡ Κυβέρνησις ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν μεγαλύτεραν ἐνίσχυσιν τῶν ἐ τῶν ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων ἀνηκόντων εἰς χαμηλότερα κυρίως εἰσοδηματικὰς τάξεις.

Τέλος διὰ τῆς παρ. 3 ὀρίζεται ὅτι εἰς τὰς διατάξεις το ἄρθρου τούτου δὲν ὑπάγονται οἱ διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ οἱ πρὸς τούτους βαθμο λογικῶς ἢ μισθολογικῶς ἐξομοιούμενοι καθ' ὅσον ἀρ' ἐνὸ μὲν οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἔλαβον δυνάμει τοῦ προσφάτου νόμου 419/1976 «περὶ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν αὐξήσιν ἐκ ποσοστοῦ 30% περίπου, ἀπὸ 20.8.1976, ἀς ἑτέρου δὲ τὸ μισθολόγιον τούτων ρυθμίζεται δι' εἰδικῶν διατάξεων.

2. Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 παρέχεται δυνατότης ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ σχεδίου νόμου καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὄργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως διὰ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁσαύτως, παρέχεται εὐχέρεια πρὸς χορήγησιν τῆς παρεχομένης αὐξήσεως καὶ εἰς μονίμους καὶ μὴ μονίμους ἱατροῦ τῶν λοιπῶν Ὄργανισμῶν Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

3. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 αὐξάνονται κατ ποσοστὰ ἀνάλογα πρὸς τὰς αὐξήσεις τῶν βασικῶν μισθῶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ αἱ συντάξεις αἱ μὴ καθοριζόμεναι βάσει μισθοῦ ἐνεργείας (πολεμικαὶ κ.λ.π.), ὡς κα αἱ συντάξεις τῶν ἐκ τοῦ Δημοσίου συνταξιοδοτούμενων σιδηροδρομικῶν ὑπαλλήλων, αἱ συντάξεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς, τῶν Ἀγροφυλακῶν καὶ ἀρχιφυλακῶν Ἀγροφυλακῆς κ.λ.π.

Ἡ θέσπισις τῶν διατάξεων αὐτῶν τυγχάνει ἀπαραίτητος καθ' ὅσον διὰ τὰς κατηγορίας τῶν ὡς ἄνω συνταξιούχων δὲν ἰσχύει ἡ βασικὴ συνταξιοδοτικὴ ἀρχή, καθ' ἣν ἡ χορηγοῦ μένη ἐκάστοτε αὐξήσις τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων χορηγεῖται καὶ εἰς τοὺς ἤδη συνταξιούχους καὶ ὡς ἐκ τούτου μεθ' ἐκάστην αὐξήσιν τῶν μισθῶν καὶ συντάξεων δέσποσως ὀρίζεται ρητῶς ὅτι ἡ αὐξήσις αὐτὴ καλύπτει καὶ τοῦ ὡς εἴρηται συνταξιούχους.

Διὰ τὴν ταυτότητα τοῦ λόγου αὐξάνεται κατὰ 15% κα τὸ καθορισθὲν διὰ τοῦ Ν.Δ. 1371/1973 «περὶ καθορισμο κατωτάτου μηνιαίου ποσοῦ τῶν ὑπὸ σοῦ Δημοσίου καταβαλλομένων συντάξεων καὶ βοηθημάτων», κατώτατον ὄρισ συντάξεως, ἢ βοηθήματος ὡς τοῦτο ἀναπροσηρμοσθῆ μετὰ γενεστέρως καὶ λαμβάνεται μέρημα ὅπως, τῆς ἐν λόγῃ παροχῆς τύχουν καὶ οἱ συνταξιοδοτούμενοι ὑπάλληλοι τῶ σιδηροδρομῶν.

Ανάλογοι αυξήσεις ως καθ' ἑκάστον ἔτος χορηγούνται καὶ εἰς τοὺς συνταξιούχους ὧν ἡ σύνταξις δὲν καταβάλλεται μὲν ἐκ τοῦ Δημοσίου, διέπεται ὅμως ὑπὸ τῶν ἰδίων πρὸς τὰς συντάξεις τοῦ Δημοσίου διατάξεων. εἶτε κατὰ παραπομπὴν πρὸς τὰ ἰσχύοντα ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων εἶτε δι' ἰδίων διατάξεων ἐπαναλαμβάνουσάν τὰς σχετικὰς πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους διατάξεις.

4. Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 προβλέπεται ἡ στρουγγυλοποίησις τῶν ποσῶν μισθοῦ καὶ συντάξεως εἰς τὴν ἐπομένην δεκάδα.

5. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 5 ἐπεκτείνονται αἱ εὐεργετικαὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 329/1976 «περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Α.Ν. 1854/1951 «περὶ ἀπονουμῆς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» καὶ εἰς τοὺς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἐξεληθόντος τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡτοι ἀναγνωρίζεται καὶ δι' αὐτοὺς ὡς συντάξιμος ὁ χρόνος τῆς στρατιωτικῆς θητείας ὡς ἤδη ἀνεγνωρίσθη διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλους, χάριν τῆς ἀρχῆς τῆς ἴσης μεταχειρίσεως ἐν τῇ ρυθμίσει συνταξιοδοτικῶν δικαιωμάτων.

6. Διὰ τοῦ ἄρθρου 6 ρυθμίζεται ὅτι οἱ ἔμμισθοι ἐν γένει ὑπάλληλοι καὶ συνταξιούχοι τοῦ Δημοσίου, Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ Ταμείων, ἐφ' ὅσον δικαιοῦνται κατὰ νόμον, δώρων ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς Πάσχα καὶ Χριστουγέννων καὶ ἐπιδόματος ἀδείας ἢ προσθέτου ἡμισείας συντάξεως ἐκ πλειόνων τῆς μιᾶς πηγῶν θὰ λαμβάνουν ἐφ' ἐξῆς ταῦτα ἐξ ὧν τῶν πηγῶν ἀντὶ τῆς μιᾶς ὡς ἴσχυε μέχρι τοῦδε.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἐκρίθη σκόπιμον, ἐκ τοῦ λόγου ὅτι, ἐφ' ὅσον οἱ περὶ ὧν πρόκειται ὑπάλληλοι ἢ συνταξιούχοι λαμβάνουν κατὰ νόμον δύο μισθοὺς ἢ δύο συντάξεις ἢ σύνταξιν καὶ ἀποδοχὰς συγχρόνως καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ἢ ἀπαγόμενοι τῆς λήψεως τῶν ὡς ἄνω παροχῶν ἐξ ὧν τῶν πηγῶν τούτων, πέραν τῶν καθαρῶς Ταμιακῶν λόγων, οὐδεμίαν ἄλλην δικαιολογίαν εὐρίσκει.

Δι' ἄλλης διατάξεως τοῦ ἄρθρου τούτου ἀφ' ἐνὸς ἐπαναλαμβάνεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ καταργουμένου Ν.Δ. 493/1974 «περὶ ρυθμίσεως τοῦ δικαιώματος τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων, συνταξιούχων καὶ βοηθηματούχων τοῦ Δημοσίου, Νομικῶν Προσώπων καὶ Ταμείων ἐπὶ συρροῆς ἀξιώσεως τῶν πρὸς λήψιν ἐπιδόματος ἀδείας κ.λ.π.», δι' ἧς καθορίζεται ὡς ἡμερομηνία πληρωμῆς τοῦ ἐπιδόματος ἀδείας καὶ τῆς προσθέτου ἡμισείας συντάξεως ἢ 1 Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, καὶ ἀφ' ἑτέρου διατηρεῖται ἡ ἐξουσιοδότησις ὡπως ὁ τρόπος πληρωμῆς τῶν δώρων ὡς καὶ τοῦ ἐπιδόματος ἀδείας καὶ τῆς προσθέτου ἡμισείας συντάξεως καθορίζεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ καθορίσῃ διάφορον ἡμερομηνίαν πληρωμῆς τῶν τελευταίων τούτων παροχῶν, ἐν συνεκτιμήσει τῶν ἀναγκῶν τῶν δικαιούχων καὶ τοῦ ἐκάστοτε ὅγκου τοῦ κυκλοφοροῦντος χρήματος.

7. Διὰ τοῦ ἄρθρου 7 παρέχεται καὶ εἰς τοὺς συνταξιούχους τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 283/1976 «περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν, τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν κ.λ.π.», χορηγήθῃν εἰς τοὺς τακτικούς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς τακτικούς ὑπαλλήλους τῶν Ν.Π.Δ.Δ. ἐπίδομα λόγῳ οἰκογενειακῶν βραῶν (παρ. 1).

Διὰ τῆς παρ. 2 αὐτοῦ ὀρίζεται, ὅτι τὸ ὡς εἴρηται ἐπίδομα χορηγεῖται καὶ εἰς τὴν γῆρᾳ σύζυγον θανόντος ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλου ἢ συνταξιούχου, ἀσχετῶς ἐὰν αὕτη τυγχάνῃ συνταξιούχος ἐξ ἰδίας ὑπηρεσίας ἢ ἐκ μεταβιβάσεως, καὶ διευκρινίζεται ὅτι θὰ καταβάλλεται εἰς αὐτὴν ἐκ τοῦ φορέως ἐξ οὗ καταβάλλεται καὶ ἡ σύνταξις τῆς.

Ἡ διευκρίνισις αὕτη ἀφορᾷ εἰς τὴν περίπτωσιν ἐκείνην καθ' ἣν ἑκάτερος τῶν συζύγων τυγχάνει συνταξιούχος ἰδίου φορέως (π.χ. ὁ σύζυγος τοῦ Δημοσίου καὶ ἡ σύζυγος Ν.Π.Δ.Δ.).

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν δηλ. θανόντος τοῦ συζύγου, ὅστις ἐλάμβανε σύνταξιν καὶ ἐπίδομα ἐκ τοῦ Δημοσίου,

ἡ σύζυγος θὰ τύχῃ τοῦ ἐπιδόματος, πλὴν ὅμως τοῦτο θὰ καταβάλλεται εἰς αὐτὴν πλέον οὐχὶ ἐκ τοῦ Δημοσίου, ἀλλ' ἐκ τοῦ φορέως ἐξ οὗ καὶ συνταξιοδοτεῖται.

Διὰ τῆς παρ. 3 ὀρίζεται, ὅτι τὸ ἐπίδομα λόγῳ οἰκογενειακῶν βραῶν χορηγεῖται καὶ εἰς τοὺς συνταξιούχους ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὅφ' ἧς χορηγεῖται εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλους καὶ αἵτινες περιέχονται εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. 283/1976.

Ἐξαιρέσις καθιεροῦται μόνον διὰ τὴν περίπτωσιν ἐκείνην, καθ' ἣν ἡ ἐκ μεταβιβάσεως συνταξιοδοτούμενη γῆρα σύζυγος θὰ τύχῃ τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιδόματος ἔστω καὶ ἂν τὰ τέκνα αὐτῆς ἔχουν εἰσόδημα προερχόμενον ἐκ τῆς μεταβιβαθείσης εἰς αὐτὰ σύντάξεως καὶ μερίσματος, λόγῳ θανάτου τοῦ πατρὸς τῶν, ἀνώτερον τῶν 2000 δραχμ. μηνιαίως ἑκαστον.

Ἐνῷ δηλ. εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλους ἀποκλείεται ἡ χορήγησις τοῦ ἐπιδόματος ἐὰν τὰ τέκνα αὐτῶν ἔχουν εἰσόδημα ἐξ οἰασθῆποτε πηγῆς (περιλαμβανομένης καὶ τῆς συντάξεως) ἀνώτερον τῶν 2000 δραχμ. μηνιαίως τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἰσχύει, προκειμένου περὶ τῶν ἐκ μεταβιβάσεως συνταξιούχων ὅσαςκις τὸ εἰσόδημα τῶν τέκνων τῶν προέρχεται ἀπὸ τὴν μεταβιβαθείσαν εἰς αὐτὰ σύνταξιν καὶ μέροςμα τοῦ θανόντος πατρὸς τῶν.

Ἡ ἐξαιρέσις αὕτη ἐν προκειμένῳ κρίνεται ἀπαραίτητος καθ' ὅσον ἄλλως ἢ λήψις τοῦ περὶ οὗ πρόκειται νομοθετικοῦ μέτρον θὰ ἦτο ἄνευ ἀντικειμένου διὰ μεγάλην κατηγορίαν συνταξιούχων δι' οὓς προσχόντως θὰ ἔδει νὰ ληφθῇ τοῦτο. Θὰ συνέβαινε δηλαδὴ, ἐν ἀντίθετοις περιπτώσει, νὰ δικαιοῦται τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιδόματος ὁ συνταξιοδοτούμενος σύζυγος καὶ νὰ στερεῖται τούτου ἡ γῆρα σύζυγος αὐτοῦ, διότι διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἀπέκτησαν τὰ τέκνα τοῦ εἰσόδημα ἐκ τῆς μεταβιβαθείσης εἰς αὐτὰ σύντάξεως ἀνώτερον τῶν 2000 δραχμ. μηνιαίως, ἔστω καὶ ἂν ἐν τῷ μεταξὺ ἡ συνολικῶς καταβαλλομένη εἰς τὴν οἰκογενεῖαν σύνταξις ὑπολείπεται αἰσθητῶς τῆς συντάξεως ἣν ἐλάμβανεν ὁ θανών.

Διὰ τῆς παρ. 4 καθορίζονται τὰ ἀρμόδια ὄργανα πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀνεκτικότητος τῶν σωματικῶς ἢ πνευματικῶς ἀνικάνων τέκνων πρὸς ἄσκησιν οἰουδῆποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, τὰ ὁποῖα ἐὰν ὑπάρχουν, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ ἐπιδόματος ἔστω καὶ ἐὰν ὑπερέβησαν τὸ ἴσον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν.

Τὰ ὄργανα αὐτὰ εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προβλέπει εἰς παρομοίαν περιπτώσει ἡ συνταξιοδοτικὴ νομοθεσία τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ οἰκείου Ν.Π.Δ.Δ.

Διὰ τῆς παρ. 5 καθορίζεται ἡ διαδικασία χορηγήσεως τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιδόματος (αἰτήσεις μετὰ τῶν ἀναγκαίων δικαιολογητικῶν—χορήγησις διὰ πύλλου μεταβολῆς) ὀρίζεται ἡ προθεσμία ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἐκ μέρους τῶν ἤδη συνταξιούχων καὶ προσδιορίζονται τὰ ἐνδίκαια μέσα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἀσκήσουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῆς ὑπηρεσίας πρὸς χορήγησιν τοῦ ἐπιδόματος.

Διὰ τῆς παρ. 6 τονίζεται ἡ ὑποχρέωσις τῶν δικαιούχων, ὡπως ἀνακοινῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πᾶσαν μεταβολὴν τῶν προϋποθέσεων. εἶτε διὰ τὴν χορήγησιν, εἶτε διὰ τὴν διακοπὴν τοῦ ἐπιδόματος, καὶ ἐν ταυτῷ λαμβάνονται τὰ ἀναγκαῖα μέτρα κατὰ τῶν ἀμελλούντων τὴν τοιαύτην ἀνακοίνωσιν.

Διὰ τῆς παρ. 7 τέλος, ὀρίζεται ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἔχουν ἐφαρμογήν καὶ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν συνταξιούχων, δι' οὓς τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Πολιτείας δέον νὰ εἶναι ἀμέριστον, ὡς καὶ ἐπὶ συνταξιούχων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἐπὶ συμβάσει ὑπαλλήλων, διὰ λόγους ἴσης μεταχειρίσεως πρὸς τοὺς ἐκ τῆς τάξεως τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων προερχομένους.

8. Διὰ τοῦ ἄρθρου 8 ρυθμίζεται τὸ θέμα τῶν εἰσηγητῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 599/1968 «περὶ τῆς διαδικασίας κανονισμοῦ τῶν συντάξεων τοῦ Δημοσίου», (Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου Πράξεων Κανονισμοῦ Συντάξεων), ὡς καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου (Ἐπι-

τροπή Αναγνωρίσεως Διακριτικής Συνταξίμου Υπηρεσίας, μη αποδεικνυομένης εξ επίσημων στοιχείων).

Ός τοιοῦτοι δὲ ὁρίζονται ὑπάλληλοι τοῦ Κλάδου ΑΤ τῆς αὐτῆς Ὑπηρεσίας, ἔχοντες βαθμὸν ὄσον ἕως 4ου.

9. Διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ σχεδίου νόμου καταργοῦνται αἱ διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας αἱ προβλέπουσαι ἄλλως περὶ τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 6 ρυθμιζομένων θεμάτων, ἤτοι περὶ καταβολῆς ἐπιδομάτων ἑσόδων καὶ ἀδείας ἐκ πλειόνων πηγῶν.

Ἄπασαι αἱ καταργούμεναι διατάξεις, ὡς καὶ αἱ μνημονευόμεναι εἰς τὸ σχέδιον νόμου τοικῶνται, παρατίθενται εἰς τὸ συνοδεδόν τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τούτου παράρτημα.

10. Τέλος διὰ τοῦ ἄρθρου 10 ὁρίζεται ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου, ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977, πλὴν τοῦ ἄρθρου 8 τούτου ἰσχύοντος ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1976.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 28 Ἰανουαρίου 1977

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐσωτερικῶν Οἰκονομικῶν
Γ. Π. ΠΑΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΕΛΕΤΟΓΛΟΥ

Κοινων. Ὑπηρεσιῶν
Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν, τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, τῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, τῶν συντάξεων τοῦ Δημοσίου καὶ ρυθμίσεως συναφῶν τιμῶν θεμάτων.

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1976 προβλεπόμενος ἐλαστικὸς μηνιαίος μισθὸς τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν, τῶν τακτικῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν τακτικῶν ὑπαλλήλων τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν ἠνθυλασπιστῶν, τῶν μονίμων, ἀνακαταταχθέντων καὶ ἐθελοντῶν ὀπλιτῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, τῶν Σωματίων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Αἰματικοῦ Σώματος, τῶν πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ἐξομοιούμενων κατὰ ἐκθρόνον ἢ ἀποδοχὰς, τῶν μὴ μονίμων θεραπευτῶν ἱατρῶν τοῦ Ἐθνομαικτοῦ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, τῶν ἱατρῶν τῶν Ἀγροτικῶν Ἰατρειῶν, Ὑγειονομικῶν Σταθμῶν καὶ Κινητῶν Ὑγειονομικῶν Μονάδων, τῶν θεραπευτῶν τῶν ἀναπήρων καὶ τῶν ὀργάνων τῆς Ἀγροφυλακῆς, αὐξάνεται ὡς ἀκολουθῶς:

α) Κατὰ ἐπτά καὶ ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν (7,5%) ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977 καὶ κατὰ ἕτερον ἐπτά καὶ ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν (7,5%) ἀπὸ 1ης Μαΐου 1977 διὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ 12ου μέχρι καὶ τοῦ 3ου ἐκθροῦ τακτικῶς ὑπαλλήλους, τοὺς ὑπαλλήλους ὧν ὁ βεβαίως μηνιαίος μισθὸς δὲν ὑπερβαίνει τὸν μισθὸν τοῦ 3ου ἐκθροῦ, ὡς καὶ τοὺς μέχρι καὶ τοῦ ἐκθροῦ ἠνθυλασπιστοῦ στρατιωτικοῦ ἐν γένει.

β) Κατὰ εἴς τοῖς ἑκατὸν (6%) ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977 καὶ κατὰ ἕτερον εἴς τοῖς ἑκατὸν (6%) ἀπὸ 1ης Μαΐου 1977 διὰ τοὺς ἐπὶ ἐκθροῖς 5ου καὶ 4ου τακτικῶς ὑπαλλήλους, τοὺς ὑπαλλήλους ὧν ὁ βεβαίως μηνιαίος μισθὸς εἶναι ἀνώτερος τοῦ μισθοῦ τοῦ 3ου ἐκθροῦ καὶ δὲν ὑπερβαίνει τὸν μισθὸν τοῦ 4ου ἐκθροῦ, ὡς καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ ἐκθροῦ Ἀνθυπολοχαγοῦ ἕως καὶ Λοχαγοῦ στρατιωτικοῦ ἐν γένει.

γ) Κατὰ πέντε τοῖς ἑκατὸν (5%) ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977 καὶ κατὰ ἕτερον πέντε τοῖς ἑκατὸν (5%) ἀπὸ 1ης Μαΐου 1977 διὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ 3ου ἐκθροῦ καὶ ἄνω τακτικῶς ὑπαλλήλους τοὺς ὑπαλλήλους ὧν ὁ βεβαίως μηνιαίος μισθὸς εἶναι ἀνώτερος τοῦ μισθοῦ τοῦ 4ου ἐκθροῦ, τοὺς ἀπὸ τοῦ ἐκθροῦ τοῦ Ταγματάρχου καὶ ἄνω στρατιωτικοῦ ἐν γένει, τοὺς λειτουργοὺς τῆς τακτικῆς διοικητικῆς καὶ φορολογικῆς δικαιοσύνης, τὸ κύριον προσωπικὸν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, τοὺς ἱεροδραστής, τοὺς Καθηγητὰς καὶ Ὑφηγητὰς τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων καὶ τοὺς Καθηγητὰς Σχολῶν Ὑπομηχανικῶν Ἐθνικοῦ Μετσβεταίου Πολυτεχνείου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν.Δ. 169/69 «περὶ ταχτοποιήσεως ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ Ν.Π.Δ.Δ.», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 238/1969 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν.Δ. 169/1969 κ.λ.π.» ἐκτάκτων ὑπαλλήλων, ἐξαίρεται τῶν ὑπαχθέντων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1198/1972 «περὶ τοῦ τοῦ ρυθμίσεως τῶν ὄρων ἀμοιβῆς καὶ ἐργασίας τοῦ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ τοῦ Δημοσίου, τῶν Ο.Τ.Α. καὶ Ν.Π.Δ.Δ. κ.λ.π.».

3. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν ὑπάρχοντα οἱ περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 131 τοῦ Ν. 419/1976 «περὶ Ὄργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ὑπαλλήλοι καὶ οἱ τούτοις ἐκδομολογικῶς ἢ μισθολογικῶς ἐξομοιούμενοι.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν δύνανται νὰ ἐπεκτείνωνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὄργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

2. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν δύνανται νὰ χορηγηθῆται ἢ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου αὐξήσεις καὶ εἰς μονίμους καὶ μὴ μονίμους ἱατροὺς ὑπηρετοῦντας ἐπὶ παγία ἀντιμισθία εἰς Ὄργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καταβαλλόμεναι πάσης φύσεως συντάξεις καὶ βοηθήματα αἱ μὴ καθοριζόμεναι ἐπὶ τῆς ἐξέσεως μισθοῦ ἐνεργείας, αὐξάνονται ὡς ἀκολουθῶς:

α) Κατὰ τὰ ἐν τῇ παρ. α' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα, αἱ συντάξεις καὶ τὰ βοηθήματα τὰ μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ ποσοῦ τῶν ἐρχομῶν 7.690 μηνιαίως.

β) Κατὰ τὰ ἐν τῇ παρ. β' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα, αἱ συντάξεις καὶ τὰ βοηθήματα ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐρχομῶν 7.691 ἕως 9.850 μηνιαίως.

γ) Κατὰ τὰ ἐν τῇ παρ. γ' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα, αἱ συντάξεις καὶ τὰ βοηθήματα ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐρχομῶν 9.851 καὶ ἄνω.

2. Τὰ πάσης φύσεως προσωπικὰ καὶ ἀμεταβίβαστα ἐπιδοματα ἀνικανότητος καὶ αἱ προσκυβήσεις αὐτῶν, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 54 τοῦ Α.Ν. 1854/51 «περὶ ἀπονομῆς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» ἐπιδομάτων, αὐξάνονται κατὰ ποσοτὸν εἴς τοῖς ἑκατὸν (6%) ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1977 καὶ κατὰ ἕτερον εἴς τοῖς ἑκατὸν (6%) ἀπὸ 1ης Μαΐου 1977 ἐπὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν τοῦ διαμορφωθέντος διὰ τῶν μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1976 χορηγηθεισῶν καὶ ἐξήσεων.

3. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1342/1973 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ μεταφερομένου εἰς τὸν Ο.Σ.Ε. προσωπικοῦ τῶν Σ.Ε.Κ.» καταβαλλόμεναι συντάξεις αὐξάνονται ὡς ἀκολουθῶς: